Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40157
Copyright: Melk, Benediktinerstift

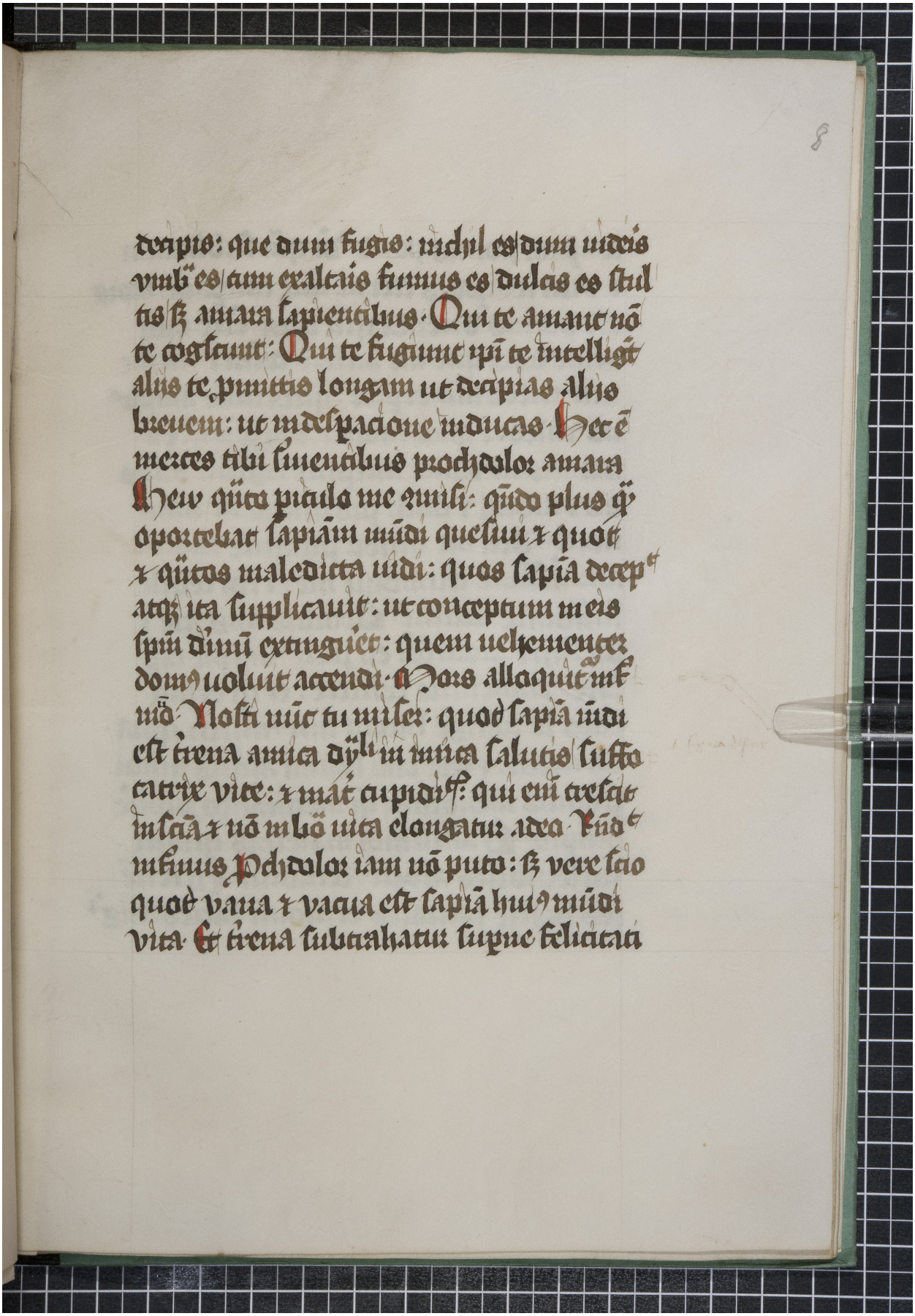

8

deapis: que dum fugis: nichil es/dum uideis
vmb̃ es/tam exalteis sumus es dulcis es stul
tis/z amara sapientibus. Qui te amant nõ
te cogitant: Qui te fugiunt ipi te intelligt
alius te promittis longam ut deapias alius
breuem: ut in despacione inducas. Hec ē
merces tibi sumentibus prochdolor amara
Heu quita pcula me miti: quõd plus q̃
oportebat sapiãm mũdi questui z quot
z qũtos maledicta uidi: quos sapia decep
atq; ita supplicauit: ut conceptum meis
spũ dinũ extinguiet: quem uehementer
domo uoluit accendi. Ecce alloquit me
mõ. Nosti nũc tu miser: quod sapia mũdi
est terena amica dyli in mica salutis/suffo
catrix vite: z mat cupiditt: qui eũ tersat
in saã z nõ in lõ uita elongatur adea. Fũd
mihimus pchdolor iam nõ puto: z vere sao
quod vana z vacua est sapia huius mũdi
vita. Et terena subarahatur supne felicitata